

אכתה דיוק פרותי

שיטות תכנוניות יפענחו אותי אצל אלה ה' מכירים אותי. והריני מבקש מהם מחילה על מעשה זה, אולם אכחיש הכחשה גמרה כי אמנם אנכי הוא שכתבתי.

... ומכיוון וגליליב אנכי, מן הדיון חייב אני לציין שאיני מעיין בשבועון זה, וחלילי לה לא בגין חשמי מארך שחור מופנה כלפי מעלה, אלא אדם תועלתני ותכליתי אני. הריני קורא רק דברי עיון המקנים הלכירות ומחשבה המביאה לפתירת בעיות וקונפליקטים מתעוררים. פשוט חבל על הזמן. והיה ויתעורר החשש שסיבת כתיבה זו לפלוגת זו היא כתוצאה מאי-הצלחה פנים אל פנים, הרי אין משגה חמור מכך. לא מניח ולא מקצתיה. אלא מאי? פבלוב, הפסיכולוג ה' רוסי המפורסם, מנה בין יתר הרפלקסים את "רפלקס המחקר", כלומר, החשק לתפוס את הלא-נודע. ואמנם הבלתי-נודע מעורר עניין וסקרנות, ומועקת הבדידות מתרכת ובטלה.

... אינני סנוב, ואינני טיפוס שעניו נעוצות חמיד על דפי של ספר. אלא פשוט בחרו היועץ לעשות חיים בדיוק כפי ש' יודע אני לעיין בספר-מחקר פילוסופיים ופסיכולוגיים. יודע אני גם להתבדח, עד כדי כך שהבריות אמרו כי אני מחוסר טאקט... הריני טיפוס כנה, מוכן להודות על כל משגה שביצעתי... אין להתייחס בקלסטר פני. הוא נאה ונחמד למדי. אני מוכן לשוחח, להרצות ולהתפלספס על: פילוסופיה, פסיכולוגיה, חינוך, ספרות, שירה, קולנוע, מישחק, ספורט, ועל כל נושא המ' צוי בעולם. מקצועי: הוראה וכתבות. ה' תחביבים שלי: עיון בספרים, בעיקר פסיכ' אנליטיים, פתרון לחלומות. שיטתי היא סיני טוח של פרויד, אדלר ויונג... גילי נע בסביבות 23. הפלוגת שבעתי להתחבב עמה חייבת קודם כל לחוש שאני נשם מתכו' נות אמורות. היא לא חייבת להיות אינסלקט, אולם לא טפשה... לבסוף שגילה יגיע עד 21 אך לא גיל שהיא מסוגלת להיות תלמי' דתי — יש לי תלמידות בגיל 17-16.

... אלה שהוטרוו מכתביה זו, חייבים להבין ששלוש שנים הריני שוהה בפניה נידחת שהשתיקה יפה לה. והמפקח אמר לי לכתוב לרומי, וחי נפשי שאנכי אראה לו זאת.

את שם הפינה הנידחת לא אגלה, אך אתן לכם לנחש. מהו השם המעורר בכס אסוציאציה מיד אחרי פלונסק?

★ ★ ★

היסיכה והוא

מה סיפר לי יהודה ה' שקוביץ, האל' חוסאי הגינני של ק/א יהודה:

רציתי להגיע בטרמפ מקאן לניצה. השעה היתה שתיים בלילה. אני עומד לי ככה על הכביש והמכוניות חולפות בזו אחר זו. אף כלב לא עוצר. פתאום מגיעה כואת מכונית מרעז משגעת, ובפנים יושבת חתיכה. "הי' כנס", היא אומרת לי באנגלית. היא היתה חתיכה עצומה, לבושה מכנסי מינימום וחול' צה גברית הנקשרת בסביבות החזה. בין המכנסיים והחולצה היה שטח הפקר. אני נכנס, והיא נוסעת. אני מסתכל עליה. היא מזכירה לי משהו, לעזאזל. השיער הבלונדי הזה המשוך לאחור, והפרצוף, "שמעתי", אני אומר לה, "את מכירה את גרייס קלי?". "כן", היא אומרת. "אני מכירה אותה". "את דומה לה, אמרו לך כבר את זה?" "באמת?" היא אומרת. מה אמר לך, זו היתה באמת גרייס קלי.

"ומי אתה?" היא שואלת אותי. "אני? אני מלח ישראלי". "ושמן?" "ישראל הרש' קוביץ". מה יש, הרשקוביץ זה יפה לפחות כמו קלי. אבל את זה לא אמרתי לה.

"מה אתה עושה?" שאלה. "אני מפליג בקרוב". עניתי. בינתיים הגענו לניצה והיא מראה לי על כמה בתי קאזינו ואומרת לי: "כדאי לך להיכנס לשם. אם ייגמר לך ה' כסף, אמור להם שיקפו את זה על חש' בוני". אמרתי לה תודה וירדת.

מאו לא שמעתי עליה, חוץ מזה שהיא מחכה ליורש שני. ברנש מאושר, הנסיך הזה, אבל מה הוא נותן לה לנסוע ככה במצבה, באמצע הלילה, לבד?

אתה רוצה לכתוב? או שתהיה גבוה ונחמד ולמעלה מגיל 17. כמובן, שרק בתנאי שה' התכתבות היא אצלך הובי. בלי כחנות. כמו אצלה. היא מלבסית.

★ ★ ★

הוא איננו סנוב

זה פשוט טוב מדי כדי להיות אמיתי. קראו את (1046/85). זה אמנם ארוך קצת, אולם במעט רצון טוב, תגיעו עד הסוף. קחו בחשבון שהוא כתב הכל בבלוק אחד, ללא פיסקות, אך אני לא אתאכזר אליכם כל כך. ... אמרתי למפקח שלי שחושש אני שמא תכונת הבדידות תיעשה בי כרונית. הלה נעץ בי עיניים תמהות ושחק: גרנז, אמר בקריצת עין, פנה לרות! תארו לכם מפקח מחזי, יהודי העוסק בעניני חינוך וידו אף נטויה לכתיבה פסיכולוגית בהד החינוך, אומר לעצדכם הנאמן לפנות אל העולם הזה, השבועון שאין דעתם של אלו נוחה הימנו, והרי טוענים הם שהינו פסול ואין ברכה שרויה בקריאתו. ואף כי דברים אלה נאמרו בבדיחות דעת, קנו הם שביטה בלבי והריני אומר לפנות לפלוגת זו ולשטח לפניה בקשותי ותכונותי, למרות שידע אני ש'...

הסיפוס שלי

אינני יודעת איך הוא מצליח לעשות זאת ובאיזו שפה. על כל פנים מסתבר כי התייר בארינגטון חלוצת קורא את רות', ושולח אפילו חתיכות אבודות. מה הוא כותב?

"לא מכבר מצאתי תמונה זו בבית-קולנוע בחיפה, והחלטתי שאין לי מנוח עד אשר אמצא את הנערה היפה הזו כשהיא חיה ונושמת.

"כיון שאני עומד לחזור בסוף נובמבר לאנגליה — אני משתוקק מאד להכירה עוד קודם לכן, כדי ליצור אתה מגע שימשיך, אני מקווה, להבא."

את מעוניינת? כתבי, איפוא, לת.ד. 868, חיפה.

ולהבא, חביבה, היי זהירה עם תמונות כאלה. צריכה היית לראות את המהומה שעוררה כאן במערכת.

נ. ב. איפה קנית את בגד הים שלך? הוא טוב רק לטיפוס על עצים, או אפשר גם להרטיב אותו?

במקרה שלא ידעתם, ואם לא איכפת לכם, הרי אלה שנולדו בין ה-24 באוקטובר 1922' בנובמבר, נולדו בזמל עקרב — אך אין זה נורא כל כך כפי שזה נשמע. אחדים מאלה יצליחו אם תינתן להם ההזדמנות, והאחרים — הם פשוט חבובים. בזמל עקרב נולדו: יאן פאדברסקי, ג'קי קונאן, מארתין לותר, בנבונטו צ'יליני, מארי אנטואנס וג'ורג' אל' יוס. אנשי עקרב שמים לעתים רחוקות לימון בתה שלהם, וברוב המקרים שמים שתי כפיות סוכר — ואם אינכם מאמינים — לא צריך.

מה דעתכם? האם אני יכולה להשתתף כבר במדור רותי? אני יודעת אפילו אסטר' לוגיה.

★ ★ ★

שכל עז הכתפיים

"המכתבים המצחיקים המתפרסמים מדי פעם במדורך, מביאים את הקהל לידי מחש' בה ש':

כל הבנות הן נחמדות, כל הבנים הם תחכים, שהחצי האחד הוא שחור שהחצי השני הוא בלונדי. ומה עם השטנים, והגיננים, הקרחים וה' מתקרחים?" שואל (1046/81).

"כל אחד מהכותבים מנסה לכתוב מכתב משוגע יותר מקודמו, על מנת, כמובן, ש' יהא יוצא דופן ואו המטרה הנכספת הגה באה ומתקרבת — הדפסת המכתב ועמו תוצאותיו.

"כל אחד מהכותבים/ות רוצה תמונות על מנת לברור. דמו' דם חסר לאלה שאין להם העז להתכתב עם אחד שהוא, למשל — בלתי פוטוגני, אני, כמובן, פוטוגני מאד. מובן שעל עצמי לא אומר אחרת. ועכשיו רותי, אם אמנם שמך הוא זה, את שואלת את עצמך: מה החילל רוצה? לא מוצא חן בעיניו? הוא רוצה להתכתב עם איזו שהיא בת נחמדה? ובכן:

"כמו כל אחד אחר בגילי אני בן 19, גבה קומה, שחור-שיער, חיפאי, לילד הארץ, בוגר המקצועי התיכון שליד הטכניון, וה' עיקר — לכתוב מכתבים אני יודע. תחביבי העיקרי הוא שליית דגים בעזרת מסכה יור' בה לדיג תתמימי. אני מבקש את הבקשה הרגילה: בת נחמדה; תל-איבית, חיפאית או ירושלמית; יפה, תמידה, בעלת שכל על ה' כתפיים, עיניים יפות, והעיקר — לא שחוי' רית."

זה מה ששקספיר היה מכנה הרבה מהומה על לא דבר.

★ ★ ★

מן העיר אל הכפר

הוריה של (1046/82) עברו מן העיר אל הכפר, מקום אין לה שום ידע, כיוון שרוב תושבי הכפר הם מבוגרים והילדים בגיל בית-ספר. היא בת 22, מאחוריה 12 שנות לימוד. נדמה לי שהיא ביישנית במקצת ואשמח לדעת שיימצא משהו שיעציל לדר' בב אותה. היא מבקשת להתכתב עם צעיר שלא איכפת יהא לו כיצד היא נראית, י' עניין יותר באישיותה. "אינני מאמינה ש' יימצא משהו כזה", כותבת היא בעצב. רוצה היתה שאותו צעיר לא ישם לב לעובדה שהיא צולעת במקצת כתוצאה מ' תאונה, צלעה העלולה להיעלם עם הזמן.

★ ★ ★

ד"ר הונסטרומטיבי

האינטלקט חשוב (1046/83) הרבה יותר ממראה של זו שתכתוב אליו. הוא מעוניין בנערה ערה לנעשה סביבה, מגלה התעניינות בכל המתרשם. הוא בן 19, טיים לא מכבר את לימודיו התיכוניים. עליה לא להיות בוגרת ממנו. הוא גבוה, עליו ולעתים אף רציני. "אני חושב שדם מתבטא במשלוח תמונה, אלא בדברים הרבה יותר נשגבים וקונסטרוקטיביים", מוסיף הוא ברצינות רבה.

★ ★ ★

בן לווייתי, למראה החתיכות בקונצרט ה' גאלא של התזמורת: "הן כל כך יפות! הלב מתחמץ פשוט למחשבה שבועד 20 שנה תזדקנה בחמש שנים". באותה הזדמנות, ל' מראה שמלת פאר שגלתה מאות לירות: "כך, אבל את רואה שליבה אינו שלם עמה. רואים רק את החצי."

★ ★ ★

בלי כוונות

(1046/84) נורא אוהבת לכתוב מכתבים. דווקא לאנשים שהיא לא מכירה. היא אפילו לא מתכוננת להכיר אותם בעתיד הקרוב.

הווי

עונש ציורי

בכפר מסריק, אחרי שאחד מ' עובדי מפעל הקרמיקה החל לצייר ציורים מודרניים, איים מוזכר המשק על אחד החברים שהפריע באסיפה, ש' אם לא יפסיק מהפרעותיו יוכנסו הציור' רים המודרניים לחדר.

★ ★ ★

על כנפי ישנים

בהזר, כאשר מצאו עובדי שדה' התעופה אדם שהסתתר בתא-המטען של מטוס, דקות מספר לפני המראה, הסביר האיש את הימצאו שם: "הייתי עייף ונכנסתי לנוח קצת."

★ ★ ★

ברכת המזון

בתל-אביב, הודפסו לכבוד שמחת תורה דגלונים מצוירים, עליהם הור' פיע במקום הפסוק "אלוהי הרוחות ה' שיעה נא" הפסוק "אלוהי הארוחות הושיעה נא."

★ ★ ★

בחינה מעשית

בסיבריה, בגליל העליון, סרבה צעיר' רה ערביה בת 18 להנשא לארושה בן ה-21, אחרי שזה נכשל בבחינות' הבגרות, טענה: "אם נכשל בבחינות הבגרות, מאין לי שלא יכשל גם בחי' המשפחה?"

★ ★ ★

פצצת השלום

בחיפה, שלח האדור דוד גרינברג, כרטיס-ברכה של ראש השנה ל' קרובו בקארמקס שבונצואלה, קיבל ב'...

חזרה את כרטיס-הברכה, בצירוף הערת משרד הדואר הונצואלי: "חומר רבולוצ' יונרי — להתזיר לשולח."

★ ★ ★

קליע מונחה

בתל-אביב, פנה אליעזר קרמר אל ברכה מעודה, צעירה בת 18, הציע לה עבודה בביתו, הוציא ממנה בכוח את ארנקה שהכיל שבע לירות, ניסה לברות, נעצר אחרי שהצעירה הסירה את נעלה, הטילה אותה בראשו.

★ ★ ★

משתמט

במג'רד כרוב, התלוננה ערביה כי בעלה מזוניה אותה ומתמסר יותר לאשתו השנייה, וכי הוא טוען תמיד שהוא תולה כאשר מגיע תורה שלה, ביקשה את התערבות המשטרה.

★ ★ ★

תעודת-גמר

בקנדה, אחרי שהסתיים קורס כיבור' אש לתושבים הגרים באיזורים מיר' ערים מרוחקים, ערכו תוכני הקורס תצוגת-ראווה של כיבוי שריפות, הדליקו מדורה קטנה, לא הצליחו להשתלט על האש שהתפשטה לעבר היערות, שם בערה במשך שבועיים.

★ ★ ★

הוכחה חותכת

בבטמבלי, ארצות-הברית, הצתה' אשה את הכביש, נחתכה חתך עמוק ברגלה, משלט פירסומת של המועצה למניעת תאונות דרכים, בו נאמר: "תאר' נות גורות אי נעומת."